

236. Møde.

Onsdag den 4. September Kl. 15.

Formanden: I Skrivelse af 31. f. M. anmoder Ministeren for Handel, Industri og Søfart om, at der maa blive foretaget Valg af 1 Suppleant til det i Henhold til § 6 i Lov Nr. 74 af 15. Marts 1934 nedsatte Udvalg angaaende Spiritus- og Gærordningen i Stedet for Folketingsmand Ole Bjørn Kraft, der, efter at Landstingsmand Halfdan Henriksen har ønsket at udtræde af det nævnte Udvalg, er blevet Medlem af Udvalget.

Med Skrivelse af Dags Dato oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om Forlængelse af og Ændring i Lov Nr. 287 af 2. September 1939 om ekstraordinære Foranstaltninger vedrørende Skibsfarten,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Lovforslaget forelægges herved. Eksemplarer er omdelt.

Den paa Dagsordenen opførte Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af og Ændring i Lov Nr. 287 af 2. September 1939 om ekstraordinære Foranstaltninger vedrørende Skibsfarten.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2059).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Christmas Møller): Jeg skal for det høje Landsting anbefale Forslag til Lov om Forlængelse af og Ændringer i Fragtnævn-

loven. Lovforslaget omfatter 4 Paragraffer, hvoraf den ene er blevet indsat under Behandlingen i det høje Folketing. Den nuværende Fragtnævnsløv udløber med Udgangen af Oktober Maaned 1940, og da man allerede paa nuværende Tidspunkt maa skønne, at man har Brug for en Forlængelse af Fragtnævnsløven, stilles der Forslag om, at den skal være i Kraft indtil Udgangen af Marts 1941.

Der er opstaaet Spørgsmaal om, hvorledes den gældende Fragtnævnsløvs § 3 skal forstaaes, og Lovforslagets § 1 gaar derfor ud paa at fastlægge og præcisere Fragtnævnets Kompetence. Det faar Ret til at træffe Foranstaltninger til Regulering af Fragtrater og Befragtningsforhold, og det kan foreskrive, at Befragtningsaftaler og Rejser skal godkendes af Nævnet, ligesom det kan paalægge danske Redere at lade deres Skibe foretage bestemte Rejser til Fragtrater, der bestemmes af Nævnet under Hensyn til de forhaandenværende Forhold. Det har i og for sig sikkert været Meningen hele Tiden, at Fragtnævnet skulde have en saadan Ret; men da der er opstaaet en vis Tvivl om det, har man ønsket at præcisere det her.

Som det høje Ting vil vide, er Vilkaarene for dansk Skibsfart helt anderledes i Dag, end de var, da Fragtnævnsløven blev givet den 2. September 1939. Da var der i ganske særlig Grad Spørgsmaal om at sikre, at Skibsfarten sørgede for de tilstrækkelige Tilførsler til Landet. Saaledes som Landets Stilling er blevet efter 9. April, foreligger Problemet ikke mere paa den Maade; man kan vel sige, at det nu er det modsatte Problem, der foreligger. Nu er Problemet blevet at fordele den sparsomme Vare- mængde paa hensigtsmæssig og rigtig Maade over de Skibe, der er til Raadighed, saa at man faar den bedst mulige Nyttevirkning frem.

Under Lovforslagets Behandling i Folketinget blev der i Lovforslaget indføjet en ny § 2, hvorefter det i Lovens § 4, 1ste Stykke, bestemmes, at Fragtnævnet er at anse som en offentlig Myndighed og handler i Overensstemmelse med de Regler, som maa gælde for offentlige Myndigheder. Endvidere har man i Folketingets Udvalg ønsket — og det har Regeringen tiltraadt —, at der skulde været et Ankenævn, bestaaende